Joi, 28 noiembrie 2019

P9_TA(2019)0079

Conferința ONU din 2019 privind schimbările climatice (COP 25)

Rezoluția Parlamentului European din 28 noiembrie 2019 referitoare la Conferința ONU din 2019 de la Madrid (Spania) privind schimbările climatice (COP25) (2019/2712(RSP))

(2021/C 232/07)

Parlamentul European,

— având în vedere Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și Protocolul de la Kyoto la aceasta,

— având în vedere acordul adoptat la cea de a 21-a Conferință a părților la CCONUSC (COP21) de la Paris din 12 decembrie 2015 (Acordul de la Paris),

— având în vedere cea de-a 24-a Conferință a părților la CCONUSC (COP24), cea de-a 14-a sesiune a Reuniunii părților la Protocolul de la Kyoto (CMP14) și cea de-a treia parte a primei sesiuni a Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la Acordul de la Paris (CMA1.3), desfășurate la Katowice, Polonia, în perioada 2-14 decembrie 2018,

— având în vedere decizia biroului COP a CCONUSC din 1 noiembrie 2019 de a accepta propunerea guvernului chilian, în calitate de viitoare președinție, de a organiza COP25 la Madrid, Spania, în perioada 2-13 decembrie 2019,

— având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU și obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU (ODD),

— având în vedere summitul pentru acțiuni climatice organizat de Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite la 23 septembrie 2019,

— având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2018 referitoare la Conferința ONU din 2018 privind schimbările climatice de la Katowice, Polonia (COP24) ([1]),

— având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la schimbările climatice – o viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei în conformitate cu Acordul de la Paris ([2]),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 noiembrie 2018 intitulată „O planetă curată pentru toți – O viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei” (COM(2018)0773),

— având în vedere concluziile Consiliului European din 20 iunie 2019,

— având în vedere concluziile Consiliului din 4 octombrie 2019,

— având în vedere contribuția preconizată stabilită la nivel național a UE și statelor membre transmisă CCONUSC la 6 martie 2015 de către Letonia și Comisia Europeană,

— având în vedere Raportul special al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) privind o încălzire globală de 1,5 °C, cel de-al 5-lea raport de evaluare (AR5) al său și raportul său de sinteză, Raportul său special privind schimbările climatice și terenurile și Raportul său special privind oceanele și criosfera într-un climat în schimbare;

([1]) Texte adoptate, P8_TA(2018)0430.
([2]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0217.

— având în vedere raportul emblematic al Comisiei mondiale privind adaptarea referitor la adaptarea la schimbările climatice,

— având în vedere al nouălea raport de sinteză al Programului ONU pentru Mediu (UNEP) din noiembrie 2018 (Raportul pe 2018 privind decalajele în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră) și al patrulea său raport pentru 2018 privind decalajele în ceea ce privește adaptarea,

— având în vedere evaluarea indicatorilor realizată de Agenția Europeană de Mediu, intitulată „Pierderile economice cauzate de fenomenele climatice extreme în Europa", publicată la 2 aprilie 2019,

— având în vedere Declarația privind situația climatică la nivel mondial în 2018 a Organizației Meteorologice Mondiale din martie 2019 și al 14-lea buletin al său privind gazele cu efect de seră din 22 noiembrie 2018,

— având în vedere Declarația din Silezia privind solidaritatea și tranziția echitabilă, Declarația ministerială din Silezia intitulată „Păduri pentru climă" și Parteneriatul pentru a favoriza împreună schimbarea pentru electromobilitate și transport cu emisii zero, semnate în cadrul Conferinței privind schimbările climatice COP24,

— având în vedere rezumatul pentru factorii de decizie al Raportului de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice al Platformei interguvernamentale științifico-politice privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES) din 29 mai 2019,

— având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2017 referitoare la Planul de acțiune pentru natură, cetățeni și economie ([3]),

— având în vedere Raportul de sinteză la nivel înalt al celor mai recente informații științifice privind clima, realizat la inițiativa Grupului științific consultativ al Summitului ONU pentru acțiuni climatice din 2019, intitulat „United in Science",

— având în vedere sondajul Eurobarometru din aprilie 2019 privind schimbările climatice,

— având în vedere întrebarea adresată Consiliului (O-000029/2019 – B9-0055/2019) și cea adresată Comisiei (O-000030/2019 – B9-0056/2019) privind Conferința ONU din 2019 de la Madrid (Spania) privind schimbările climatice (COP25),

— având în vedere articolul 136 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât Acordul de la Paris a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016; întrucât, începând cu 19 noiembrie 2019, 187 dintre cele 197 de părți la CCONUSC și-au depus instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la ONU;

B. întrucât, la 6 martie 2015, UE și statele sale membre au transmis CCONUSC contribuția lor preconizată stabilită la nivel național, prin care se angajează să respecte un obiectiv obligatoriu de reducere cu cel puțin 40 % a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) la nivel intern până în 2030, comparativ cu nivelurile din 1990;

C. întrucât angajamentele asumate până acum de semnatarii Acordului de la Paris nu vor fi suficiente pentru atingerea obiectivului său comun; întrucât actualele contribuții stabilite la nivel național (CSN) prezentate de UE și statele sale membre nu sunt conforme cu obiectivele stabilite în Acordul de la Paris și trebuie revizuite;

D. întrucât raportul IPCC referitor la creșterea temperaturii cu 1,5 °C demonstrează că efectele creșterii temperaturii cu 1,5 °C sunt susceptibile să fie mult mai puțin grave decât în cazul unei creșteri cu 2 °C;

([3]) JO C 356, 4.10.2018, p. 38.

Joi, 28 noiembrie 2019

E. întrucât ultimii patru ani (2015-2018) au fost cei mai calzi patru ani de la înregistrarea temperaturilor la nivel mondial și întrucât în anul 2018 s-a înregistrat un nivel record de emisii de carbon la nivel mondial; întrucât luna iulie din 2019 a fost cea mai caldă lună înregistrată, iar anul 2019 continuă în tendința actuală, perioada 2015-2019 putând să devină, potrivit OMM, cea în care s-au înregistrat cei mai calzi cinci ani;

F. întrucât, potrivit OMM, concentrația mondială de CO_2 a fost de 407,8 părți per milion (ppm) în 2018, cu 2,2 ppm mai mare decât în 2017, iar concentrațiile de CO_2 sunt pe cale să atingă sau chiar să depășească 410 ppm până la sfârșitul anului 2019;

G. întrucât, în cadrul unei mișcări globale, au avut loc greve pentru climă în 185 de țări din întreaga lume, 7,6 milioane de oameni ieșind în stradă în septembrie 2019, ceea ce constituie cea mai mare mobilizare pentru climă din istorie;

H. întrucât preambulul Acordului de la Paris recunoaște „importanța asigurării integrității tuturor ecosistemelor, inclusiv a oceanelor”, iar articolul 4 alineatul (1) litera (d) din CCONUSC subliniază că părțile la acesta promovează gestionarea durabilă, conservarea și consolidarea absorbanților și rezervoarelor tuturor gazelor cu efect de seră, incluzând biomasa, pădurile și oceanele, precum și alte ecosisteme terestre, de coastă sau marine;

I. întrucât Chile, în calitate de viitor președinte al COP25, a indicat deja că va evidenția rolul oceanelor în combaterea încălzirii globale, o decizie care se dovedește și mai relevantă după publicarea unui nou raport alarmant al IPCC privind încălzirea oceanelor;

J. întrucât pădurile contribuie substanțial la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea; întrucât aproximativ 10 % din emisiile de GES ale UE sunt absorbite de pădurile în creștere; întrucât despădurirea este responsabilă de aproape 20 % din emisiile globale de GES, fiind cauzată în special de creșterea sectorului zootehnic, a producției de soia și de ulei de palmier, produse destinate inclusiv pieței UE; întrucât UE ar trebui să își reducă contribuțiile indirecte la despădurire („despăduririle încorporate”), pentru care poartă o răspundere;

K. întrucât Parlamentul a solicitat Comisiei de mai multe ori până acum, inclusiv în Rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la schimbările climatice, să examineze stabilirea prețurilor la CO_2 în sectoare care nu sunt încă acoperite de schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS);

L. întrucât schimbările climatice afectează în mod disproporționat țările în curs de dezvoltare, în pofida faptului că emit mult mai puțin CO_2 decât țările dezvoltate,

1. reamintește că schimbările climatice reprezintă una dintre cele mai importante provocări pentru umanitate și că toate statele și toți actorii la nivel mondial trebuie să facă tot posibilul pentru a le combate; subliniază că cooperarea internațională în timp util, solidaritatea și angajamentul consecvent și persistent pentru acțiuni comune este singura soluție pentru a ne onora responsabilitatea colectivă de protejare a întregii planete;

2. recunoaște că riscurile grave asociate schimbărilor climatice reprezintă un motiv serios de preocupare pentru oameni; reamintește că, potrivit sondajului Eurobarometru din 2019, 93 % dintre cetățenii UE consideră că schimbările climatice constituie o problemă gravă; salută faptul că oamenii din întreaga lume, în special generațiile mai tinere, sunt din ce în ce mai activi în lupta pentru acțiuni climatice; salută apelurile lor de a se face dovadă de o ambiție colectivă mai mare și de a se lua măsuri rapid pentru a îndeplini obiectivele Acordului de la Paris și pentru a nu depăși limita de 1,5 °C; îndeamnă administrațiile naționale, regionale și locale, precum și UE să țină seama de aceste apeluri;

3. recunoaște că sprijinul public este indispensabil pentru a asigura succesul unor politici și măsuri ambițioase și favorabile incluziunii ale Uniunii în domeniul climei; consideră că acest lucru ar trebui să se reflecte în eforturile Uniunii de combatere a schimbărilor climatice;

4. recunoaște că povara reprezentată de schimbările climatice este deja și va continua să fie suportată, în măsură extrem de mare, de țările din sudul globului, că aceste țări sunt mai vulnerabile la efectele negative ale schimbărilor climatice decât nordul globului, se confruntă deja cu pierderi și daune și au, de asemenea, mai puține capacități de adaptare, și că țările din sudul globului au contribuit mult mai puțin decât cele din nord la criza climatică;

5. reamintește că în preambulul Acordului de la Paris se recunoaște „dreptul la sănătate" ca drept fundamental; subliniază că articolul 4 alineatul (1) litera (f) din CCONUSC prevede că toate părțile la convenție „ar trebui să utilizeze metode adecvate, de exemplu evaluări ale impactului, formulate și stabilite la nivel național, pentru a reduce la minimum efectele negative asupra economiei, a sănătății publice și a calității mediului ale proiectelor sau ale măsurilor luate de statele membre pentru atenuarea schimbărilor climatice sau pentru adaptarea la acestea"; consideră că sănătatea ar trebui inclusă în planurile naționale de adaptare și în comunicările naționale adresate CCONUSC;

6. regretă că indicatorii obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) pentru schimbările climatice nu includ sănătatea; ia act de faptul că situația este, cu toate acestea, remediată de inițiativele de cercetare academică inițiate de Organizația Mondială a Sănătății (OMS) și de Secretariatul CCONUSC; salută adoptarea declarației politice la nivel înalt a ONU din 23 septembrie 2019 privind asigurarea universală de sănătate;

7. recunoaște că va fi aproape imposibil să se atingă majoritatea ODD, cu excepția cazului în care se realizează ambițiile privind clima și mediul convenite în cadrul COP21;

8. subliniază că efectele directe ale schimbărilor climatice se resimt deja; subliniază că, în conformitate cu raportul Comisiei mondiale pentru adaptare, schimbările climatice ar putea face ca peste 100 de milioane de persoane să ajungă sub pragul de sărăcie până în 2030, iar randamentele culturilor ar putea scădea cu 5-30 % până în 2050, determinând insecuritate alimentară în zonele deosebit de vulnerabile;

9. subliniază că, conform estimărilor, o încălzire neatenuată riscă să remodeleze economia globală prin reducerea veniturilor medii la nivel mondial cu 23 % până în 2100 și prin accentuarea inegalității veniturilor la nivel mondial; subliniază că, contrar estimărilor anterioare, pierderile mondiale preconizate sunt aproximativ lineare la temperatura medie mondială, pierderile mediane fiind mult mai mari decât cele indicate de principalele modele ([4]);

Temeiul științific pentru acțiunile din domeniul climei

10. subliniază că Raportul special al IPCC privind încălzirea globală de 1,5 °C reprezintă evaluarea științifică cea mai cuprinzătoare și mai actuală a direcțiilor de atenuare, în conformitate cu Acordul de la Paris; subliniază că, potrivit acestui raport, pentru a avea o șansă bună de a limita încălzirea globală la maximum 1,5 °C până în 2100, fără nicio depășire sau cu o depășire limitată, va trebui să se atingă un nivel net de emisii de GES egal cu zero la nivel mondial până cel târziu în 2067, iar emisiile mondiale de GES vor trebui reduse până în 2030 la un maximum de 27,4 Gt CO_2eq pe an; subliniază că, având în vedere constatările respective și conform Acordului de la Paris, Uniunea, în calitatea sa de lider mondial, împreună cu alte economii mondiale importante trebuie să se străduiască să atingă un nivel net al emisiilor de GES egal cu zero cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 2050;

11. subliniază că Raportul special al IPCC privind schimbările climatice și terenurile subliniază efectele deosebit de dramatice ale încălzirii globale pe uscat; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că degradarea terenurilor din cauza activităților omenești, datorată în special practicilor agricole nesustenabile, ca și perturbările din ce în ce mai mari care afectează utilizarea terenurilor, cum ar fi incendiile forestiere, reduc și mai mult capacitatea terenurilor de a acționa ca absorbanți de carbon; subliniază că se preconizează că aceste consecințe dramatice se vor agrava dacă se mențin tendințele globale predominante;

12. subliniază că Raportul special al IPCC referitor la oceane și criosferă într-un climat în schimbare evidențiază că mecanismele climatice depind de sănătatea oceanelor și a ecosistemelor marine, care sunt afectate în prezent de încălzirea globală, de poluare, de exploatarea excesivă a biodiversității marine, de creșterea nivelului mărilor, de acidificare, de dezoxigenare, de valurile de căldură marină, de topirea fără precedent a gheților și a gheții marine și de eroziunea costieră;

([4]) Burke, M. et al., „Global nonlinear effect of temperature on economic production" (Efectul global nelinear al temperaturii asupra producției economice), *Nature*, Vol. 527, pp. 235-239.

Joi, 28 noiembrie 2019

subliniază, în plus, concluziile raportului în ceea ce privește riscurile agravate pentru ecosistemele marine, ca și pentru comunitățile și mijloacele de subzistență în zonele de coastă; reamintește că oceanele sunt o parte a soluției de atenuare a efectelor schimbărilor climatice și de adaptare la acestea; subliniază că COP25 va fi prima „COP albastră" din istorie; invită, prin urmare, Uniunea să considere oceanele drept o prioritate a Pactului ecologic european și a negocierilor internaționale în curs cu privire la climă;

13. își exprimă îngrijorarea cu privire la concluziile Raportului pe 2018 al UNEP privind discrepanțele în materie de emisii, potrivit căruia contribuțiile actuale necondiționate stabilite la nivel național nu ajung nici pe departe pentru a păstra limita de încălzire prevăzută în Acordul de la Paris cu mult sub 2 °C, determinând, în schimb, o încălzire estimată de 3,2 °C ([5]) până în 2100, presupunând că acțiunile de combatere a schimbărilor climatice continuă în mod constant în secolul XXI; subliniază că există un risc ridicat ca, în condițiile unei încălziri de 3,2 °C, să se depășească anumite puncte critice și să se producă o încălzire suplimentară masivă;

14. își exprimă îngrijorarea cu privire la constatările raportului de sinteză la nivel înalt „United in Science", elaborat la inițiativa summitului ONU pentru acțiuni climatice din 2019, în special cu privire la faptul că emisiile de cărbune au reînceput să crească în 2017 și că creșterea anuală a emisiilor de CO_2 provenite de la combustibilii fosili a atins un record în 2018, conducând astfel la concentrații alarmante și fără precedent de GES în atmosferă;

15. subliniază că nivelul actual de ambiție a CSN ar trebui să fie de cinci ori mai mare pentru a nu depăși limita de 1,5 °C; subliniază că acest obiectiv ambițios la nivel mondial este încă fezabil din punct de vedere tehnic și că ar aduce numeroase beneficii conexe în domeniul sănătății publice și al mediului;

16. subliniază că, potrivit OMS, schimbările climatice afectează factorii sociali și de mediu determinanți ai sănătății – aer curat, apă potabilă, hrană suficientă și adăpost sigur – și că, între 2030 și 2050, se prevăd alte 250 000 de decese pe an provocate de malnutriție, malarie, diaree și stresul termic, cu temperaturi extrem de ridicate ale aerului care vor contribui direct la rata deceselor cauzate de afecțiunile cardiovasculare și respiratorii, în special în rândul cetățenilor în vârstă și vulnerabili; subliniază că prin inundații, valuri de căldură, secete și incendii, schimbările climatice au un impact considerabil asupra sănătății umane, inclusiv prin subnutriție, efectele asupra sănătății mintale, bolile cardiovasculare și respiratorii și infecțiile cu transmitere prin vectori; subliniază că deteriorarea condițiilor de igienă și accesul limitat la apa potabilă și la serviciile de sănătate pun în pericol sănătatea femeilor, mai ales a celor gravide;

17. subliniază că Raportul din 2019 al IPBES de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice, Raportul special al IPCC privind schimbările climatice și terenurile, Raportul special al IPCC privind oceanele și criosfera într-un climat în schimbare și Raportul emblematic al Comisiei mondiale privind adaptarea recunosc schimbările climatice ca fiind unul dintre principalii factori direcți de pierdere a biodiversității și de degradare a terenurilor; subliniază că se preconizează că efectele negative ale schimbărilor climatice asupra naturii și a biodiversității, a serviciilor ecosistemice, a oceanelor și a securității alimentare vor deveni din ce în ce mai grave în următoarele decenii;

18. reafirmă că conservarea strictă a ecosistemelor bogate în carbon, cum ar fi turbăriile, zonele umede, zonele de pășune, mangrovele și pădurile intacte reprezintă opțiuni de răspuns cu efect imediat, care nu pot fi înlocuite în niciun caz prin împădurire, reîmpădurire și refacerea terenurilor degradate, întrucât acestea nu au un impact imediat;

19. subliniază că Raportul pe 2019 al IPBES de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice arată că, în prezent, un milion de specii sunt amenințate cu extincția; reamintește rolul esențial al biodiversității, care le permite oamenilor să se adapteze la schimbările climatice și să le combată; este preocupat de consecințele pe care le poate avea pierderea biodiversității asupra capacității noastre de reziliență; subliniază că pierderea biodiversității nu doar că este o problemă de mediu, ci are și efecte foarte diverse asupra societății și a economiei;

([5]) Programul Națiunilor Unite pentru Mediu, „Emissions Gap Report 2018" (Raportul pe 2018 privind discrepanțele în materie de emisii), p. 21.

Joi, 28 noiembrie 2019

O politică ambițioasă a UE privind schimbările climatice: CSN ale UE și strategia pe termen lung

20. invită toate părțile la CCONUSC, în cooperare cu regiunile și actorii nestatali, să contribuie constructiv la procesul care urmează să fie pus în aplicare în perspectiva anului 2020, când contribuțiile stabilite la nivel național trebuie să fie actualizate, pentru a se garanta că sunt compatibile cu obiectivul pe termen lung vizând temperatura al Acordului de la Paris; recunoaște că angajamentele actuale nu sunt încă suficiente pentru a îndeplini obiectivele acordului; subliniază, prin urmare, că emisiile globale de GES ar trebui să își atingă nivelul maxim cât mai curând posibil și că toate părțile, în special UE și toate națiunile G20, ar trebui să își intensifice eforturile și să își actualizeze CSN până la începutul anului 2020, astfel cum este prevăzut în Acordul de la Paris;

21. salută lansarea Alianței de ambiție climatică în cadrul summitului ONU din 2019 pentru acțiuni climatice, care include 59 de părți la CCONUSC care și-au semnalat intenția de a-și transmite CSN consolidate până în 2020, astfel cum se prevede în Acordul de la Paris, ca și 65 de părți, inclusiv Uniunea, care depun eforturi pentru a atinge un nivel net al emisiilor de GES egal cu zero până în 2050; regretă, cu toate acestea, că nu toate statele membre ale UE au fost pregătite să sprijine o CSN a Uniunii mai ambițioasă, în ciuda solicitărilor Parlamentului European;

22. subliniază că este deosebit de important ca UE să aibă o politică ambițioasă și favorabilă incluziunii în domeniul climei, astfel încât să poată acționa ca un partener credibil și fiabil la nivel mondial, precum și că este foarte important ca UE să-și mențină poziția de lider mondial în domeniul climei; subliniază, prin urmare, necesitatea ca UE să investească și să facă progrese semnificative în materie de cercetare și de inovații aplicabile la scară industrială;

23. îndeamnă din nou liderii UE să sprijine, în cadrul reuniunii Consiliului European din 12-13 decembrie 2019, obiectivul pe termen lung al Uniunii de a atinge un nivel național al emisiilor nete de GES egal cu zero cât mai curând posibil și cel târziu până în 2050; invită țara care deține președinția Consiliului și Comisia să comunice, apoi, către CCONUSC acest obiectiv cât mai curând posibil; subliniază că, pentru a atinge un nivel național al emisiilor de GES egal cu zero până în 2050 în modul cel mai eficient din punctul de vedere al costurilor și pentru a evita utilizarea tehnologiilor de eliminare a emisiilor de dioxid de carbon care ar implica riscuri semnificative pentru ecosisteme, biodiversitate și securitatea alimentară, va fi necesar să se stabilească obiective mai ambițioase pentru 2030; subliniază că soluțiile bazate pe natură sunt un instrument-cheie în demersul UE de a-și atinge obiectivele de reducere a emisiilor de GES; regretă că summitul ONU privind schimbările climatice din 2019 a reprezentat o ocazie ratată pentru UE de a stabili ambiții mai mari și de a-și asuma rolul de lider în respectarea Acordului de la Paris; consideră că este extrem de important ca UE să transmită, în cadrul COP25, un mesaj clar că este pregătită să își sporească contribuția la Acordul de la Paris;

24. sprijină o corelare a CSN ale UE cu obiectivul stabilit la nivelul întregii economii de reducere, până în 2030, a emisiilor interne de GES cu 55 % în comparație cu nivelurile din 1990; solicită, prin urmare, liderilor UE să sprijine stabilirea unor obiective mai ambițioase în cadrul CSN ale Uniunii; consideră că acest lucru ar trebui realizat în combinație cu consacrarea în dreptul UE a obiectivului de atingere a neutralității climatice cât mai rapid posibil și cel mai târziu în 2050; îndeamnă și alte economii mondiale să își actualizeze CSN pentru a produce efecte la nivel mondial;

25. se așteaptă ca Pactul ecologic european să stabilească o strategie cuprinzătoare și ambițioasă în vederea atingerii obiectivului unei Europe neutre climatic până cel târziu în 2050, incluzând obiectivul de reducere a emisiilor interne de GES cu 55 % până în 2030; invită Comisia să își adapteze în consecință toate politicile relevante, în special cele privind clima, agricultura și coeziunea;

26. subliniază că sunt necesare măsuri concrete de punere în aplicare și de asigurare a respectării legislației la nivel național și la nivelul UE pentru realizarea obiectivelor Acordului de la Paris, cum ar fi aplicarea efectivă a obiectivelor pentru 2030 în materie de energie regenerabilă și eficiență energetică;

27. subliniază că toate politicile climatice trebuie să fie urmărite respectându-se principiul unei tranziții juste, în strânsă cooperare cu societatea civilă și partenerii sociali; consideră, prin urmare, că asigurarea unor parteneriate sociale mai puternice și a implicării societății civile la nivel național și la nivelul UE reprezintă o condiție fundamentală pentru atingerea neutralității climatice în toate sectoarele societății, într-un mod echitabil, incluziv și sustenabil social; consideră că soluțiile bazate pe natură, ca și restaurarea și conservarea ecosistemelor și a diversității biologice sunt vitale pentru a permite atenuarea efectelor schimbării climatice și adaptarea la acestea;

28. consideră că, pentru a garanta în continuare o mai mare stabilitate a piețelor, va fi de folos ca UE să stabilească un obiectiv intermediar suplimentar de reducere a emisiilor până în 2040, care ar asigura o mai mare stabilitate și atingerea obiectivului de emisii de GES la un nivel net egal cu zero până în 2050; reamintește că este necesar ca obiectivele să fie actualizate în mod periodic pentru a se garanta că sunt conforme cu aplicarea Acordului de la Paris;

29. consideră că ar trebui continuate eforturile de dezvoltare a unui model fiabil de măsurare a impactului climatic pe baza consumului; ia act de concluzia din analiza aprofundată a Comisiei, potrivit căreia eforturile UE de a reduce emisiile rezultate în urma producției sunt oarecum contracarate de importurile de mărfuri cu o amprentă de carbon mai mare, dar că UE a contribuit, cu toate acestea, în mod semnificativ la reducerea emisiilor în alte țări, din cauza creșterii fluxului comercial și a îmbunătățirii eficienței exporturilor în ceea ce privește emisiile de carbon;

30. evidențiază nevoia unui cadru internațional mai strict pentru a proteja biodiversitatea la nivel global, pentru a-i opri actualul declin și pentru a o reface pe cât posibil; consideră că un astfel de cadru ar trebui să se fondeze pe ținte și angajamente ferme, care să includă CSN și alte instrumente corespunzătoare, angajamente financiare și asigurări îmbunătățite de construire a capacităților, precum și un mecanism de evaluare la fiecare cinci ani, care să pună accentul pe o traiectorie ambițioasă ascendentă;

COP25 de la Madrid, Spania

31. recunoaște realizările COP24 de la Katowice, care au dat un nou avânt combaterii schimbărilor climatice și, odată cu finalizarea Programului de lucru pentru Acordul de la Paris (cadrul de reglementare de la Katowice), au furnizat orientări operaționale pentru Acordul de la Paris; ia act, cu toate acestea, de faptul că unele chestiuni pendinte de la Katowice trebuie să fie finalizate în cadrul COP25, și anume cele referitoare la mecanismele stabilite în temeiul articolului 6 din Acordul de la Paris; consideră, în plus, că vor trebui luate mai multe decizii de punere în aplicare în cadrul COP25, în special în domeniile atenuării, adaptării, transparenței și sprijinului; așteaptă cu interes un rezultat de succes al revizuirii în cadrul COP25 a Mecanismului internațional de la Varșovia privind pierderile și daunele la COP25, precum și al negocierilor privind Planul de acțiune pentru egalitatea de gen; recunoaște că vor exista discuții ulterioare pentru a conveni termene comune la COP25;

32. subliniază că este important să se stabilească termene comune de implementare pentru CSN, căci, deși numeroase părți la CCONUSC au perioade de 5 sau 10 ani, altele au termene de implementare mai scurte sau inexistente; ia act de faptul că, dacă se continuă cu termene diferite, se pot afecta negativ viitoarele negocieri privind ambițiile climatice; consideră că stabilirea unor termene comune de implementare a CSN ar garanta că toate părțile își actualizează și își comunică angajamentele la unison, îmbunătățind atât randamentul eforturilor totale, cât și capacitatea de cuantificare a acestora; sprijină introducerea unui termen comun de cinci ani pentru toate CSN post-2030, care corespunde ciclului de ambiție al Acordului de la Paris și nu aduce atingere angajamentelor suplimentare pe termen lung pe care părțile le-ar putea urmări pe plan intern;

33. salută faptul că Chile este una dintre țările emergente cele mai de succes în tranziția la o energie curată și, în special, că a înregistrat cea mai mare creștere a producției de energie solară din lume; consideră că angajamentele asumate de Chile de a rezolva urgența climatică ar trebui să fie o inspirație pentru numeroase țări din America de Sud și din lume;

34. subliniază că măsurile de la nivel mondial ce vor fi adoptate în următorul deceniu vor avea un impact asupra umanității în următorii 10 000 de ani; prin urmare, invită Comisia și toate părțile la COP25 să ia măsuri curajoase și ambițioase;

35. recunoaște rolul abordărilor bazate pe cooperare în realizarea unor obiective mai ambițioase de atenuare a efectelor schimbărilor climatice și adaptare la acestea, precum și în promovarea dezvoltării durabile și a integrității mediului; subliniază că este necesar ca aceste strădanii să conducă la o reducere globală a emisiilor și să evite creșterea emisiilor în timpul perioadelor stabilite în CSN sau între acestea; își exprimă îngrijorarea cu privire la progresele limitate înregistrate în cadrul celei de a 50-a reuniuni intersesionale a CCONUSC de la Bonn privind mecanismele de piață și cele de altă natură;

36. invită Comisia și statele membre să pledeze pentru norme internaționale solide și stricte referitoare la articolul 6 din Acordul de la Paris; recunoaște că multe proiecte ce țin de mecanismul de dezvoltare nepoluantă (CDM) și multe proiecte cu implementare în comun (JI) inițiate pe baza Protocolului de la Kyoto prezintă numeroase probleme pentru integritatea și durabilitatea mediului; solicită să se prevină lacunele în contabilizare sau dubla contabilizare, inclusiv în ceea ce privește

adiționalitatea reducerilor de emisii; își exprimă îngrijorarea cu privire la posibila utilizare în sprijinul obiectivelor CSN a unităților emise în temeiul Protocolului de la Kyoto, deoarece acest lucru ar submina grav integritatea ecologică a viitoarelor mecanisme instituite în temeiul articolul 6; subliniază că drepturile de emisie comercializate în cadrul noilor mecanisme de piață trebuie să fie adiționale și să crească eforturile de atenuare a schimbărilor climatice ale CSN actuale și viitoare; sprijină transferul unei părți din veniturile provenite din mecanismele instituite în temeiul articolului 6 către sprijinirea Fondului de adaptare, care este subfinanțat;

37. consideră că COP25 ar trebui să definească un nou nivel de ambiție, atât în ceea ce privește punerea în aplicare a Acordului de la Paris, cât și în ceea ce privește următoarea rundă de CSN, care ar trebui să reflecte un mai mare angajament față de acțiunile climatice în toate sectoarele, pe uscat și pe oceane;

38. subliniază că este important ca UE să aibă o singură poziție, unitară, în cadrul COP25, pentru a-și păstra forța politică și credibilitatea; îndeamnă toate statele membre să sprijine mandatul UE pe durata negocierilor și a reuniunilor bilaterale cu alți actori;

Rolul pădurilor

39. reamintește că Acordul de la Paris obligă toate părțile să ia măsuri pentru conservarea și consolidarea absorbanților, inclusiv a pădurilor; remarcă faptul că oprirea defrișărilor și a degradării pădurilor și permiterea refacerii acestora ar echivala cu cel puțin 30 % din toate măsurile de atenuare necesare pentru limitarea încălzirii globale la 1,5° C; subliniază că pădurile gospodărite durabil sunt extrem de importante în combaterea schimbărilor climatice, datorită sechestrării unui volum mai mare de CO_2 de pădurile în creștere, stocării carbonului în produsele din lemn și înlocuirii materiilor prime și a energiei bazate pe combustibili fosili, reducându-se, în același timp, riscurile de incendii forestiere, de infestări cu dăunători și de boli; subliniază că este important să se stimuleze practicile care conservă absorbanții naturali de carbon, inclusiv pădurile virgine și solurile forestiere intacte, pe care Comunicarea Comisiei privind accelerarea măsurilor de reîmpădurire îi recunoaște ca fiind de neînlocuit;

40. solicită tuturor părților, inclusiv UE și statelor sale membre, să-și onoreze angajamentele internaționale, inclusiv cele asumate, printre altele, în cadrul Forumului ONU pentru păduri, al Convenției Organizației Națiunilor Unite privind diversitatea biologică, al Declarației de la New York privind pădurile și al ODD nr. 15, în special, al obiectivului 15.2, care urmărește promovarea punerii în aplicare a gospodăririi durabile a tuturor tipurilor de păduri, oprirea despăduririlor, refacerea pădurilor degradate și creșterea semnificativă a împăduririlor și reîmpăduririlor la nivel global până în 2020; solicită să se depună eforturi mai mari la toate nivelurile politice pentru a preveni deteriorarea pădurilor din Europa și a le readuce într-o stare bună, atunci când este necesar; solicită Comisiei și statelor membre să sprijine măsurile de reîmpădurire a solurilor degradate și a celor improprii pentru utilizarea în agricultură;

41. având în vedere rolul fundamental al pădurilor în lupta împotriva schimbărilor climatice și provocările cu care se confruntă anumiți proprietari de păduri din Europa din cauza secetei extreme și a dăunătorilor, consideră că Comisia ar trebui să aibă în vedere un cadru de stimulente în cazul în care gestionarea durabilă a pădurilor nu mai prezintă interes comercial;

Reziliența la schimbările climatice prin adaptare

42. salută publicarea raportului Comisiei privind punerea în aplicare a Strategiei UE privind adaptarea la schimbările climatice, care arată că s-au înregistrat unele progrese la fiecare dintre cele opt acțiuni individuale ale strategiei; constată totuși că, în ciuda eforturilor mondiale de a reduce emisiile, impactul schimbărilor climatice este inevitabil și că acțiunile suplimentare de adaptare sunt vitale; prin urmare, invită Comisia să revizuiască strategia, ținând seama de concluziile raportului, potrivit cărora UE rămâne vulnerabilă la impactul schimbărilor climatice din interiorul și din afara frontierelor sale; subliniază că este necesar ca sectorul asigurărilor să investească în adaptare și că sunt necesare investiții publice și private în cercetare și inovare; consideră că protejarea sănătății și securității umane, oprirea declinului biodiversității și a degradării solului și promovarea adaptării urbane constituie priorități;

43. constată că articolul 8 din Acordul de la Paris (referitor la pierderi și daune) stipulează că părțile ar trebui să adopte o abordare de cooperare în legătură cu pierderile și daunele asociate efectelor negative ale schimbărilor climatice; prin urmare, subliniază importanța acțiunilor mondiale de sprijin în zonele deosebit de vulnerabile la impactul schimbărilor climatice;

Joi, 28 noiembrie 2019

44. reafirmă că acțiunile de adaptare reprezintă o necesitate de neocolit pentru toate țările, dacă doresc să reducă la minimum efectele negative ale schimbărilor climatice și să valorifice pe deplin oportunitățile de creștere economică rezilientă la schimbările climatice și oportunitățile de dezvoltare durabilă; subliniază că trebuie să se dezvolte sisteme și instrumente uniforme pentru a urmări progresele și eficacitatea planurilor și acțiunilor naționale de adaptare; regretă că proiectele de planuri privind energia și clima ale statelor membre (NECP) nu sunt ambițioase în ceea ce privește obiectivele de eficiență energetică și de energie din surse regenerabile; reamintește că energia din surse regenerabile, inclusiv energia marină regenerabilă, ca element al economiei circulare, face parte din soluția la atenuarea efectelor schimbărilor climatice și din adaptarea la acestea; invită statele membre să își consolideze planurile energetice și climatice naționale pentru a aplica pe deplin Acordul de la Paris;

Finanțarea combaterii schimbărilor climatice și alte mijloace de punere în aplicare

45. salută decizia luată la COP24 ca Fondul de adaptare să fie în continuare în slujba Acordului de la Paris; recunoaște importanța fondului pentru comunitățile cele mai vulnerabile la schimbările climatice și, prin urmare, salută noua contribuție voluntară de 10 milioane USD făcută de statele membre pentru 2019 în beneficiul fondului;

46. recunoaște că în prezent 37 % din bugetul actual al UE merge la finanțarea politicii agricole comune (PAC), care ar putea mobiliza fonduri importante pentru stimularea și recompensarea practicilor ce nu dăunează climei și mediului în agricultură;

47. reafirmă că PAC nu ar mai trebui să subvenționeze activități dăunătoare pentru mediu și climă, inclusiv drenarea turbăriilor și supraexploatarea apei pentru irigații, nici să sancționeze prezența arborilor în zonele agricole;

48. recunoaște că UE și statele sale membre furnizează cele mai multe fonduri publice pentru combaterea schimbărilor climatice; salută decizia luată la COP24 de a stabili un obiectiv mai ambițios începând cu 2025, care să depășească angajamentul actual de a mobiliza 100 de miliarde USD pe an începând din 2020, dar își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că angajamentele efective asumate de țările dezvoltate sunt încă departe de obiectivul colectiv de a mobiliza 100 de miliarde USD pe an; se așteaptă ca economiile emergente să contribuie începând din 2025 la finanțarea internațională a combaterii schimbărilor climatice, care va fi mai mare în viitor;

49. recunoaște că schimbările climatice nu sunt o provocare localizată și că efectele schimbărilor climatice din afara UE au implicații și în UE, fiindcă fenomene precum uraganele, secetele, inundațiile și incendiile forestiere ar putea afecta securitatea alimentară și a apei în UE, precum și lanțurile de aprovizionare cu bunuri și servicii; invită Comisia și statele membre să acorde prioritate majorării finanțării internaționale a adaptării la schimbările climatice, astfel încât să ajungă la nivelul celei pentru atenuarea efectelor schimbărilor climatice, și să furnizeze, de asemenea, finanțare pentru pierderile și daunele provocate de schimbările climatice;

50. subliniază că este important să devină operațional obiectivul global privind adaptarea și să se mobilizeze noi fonduri de mari dimensiuni pentru adaptare în țările în curs de dezvoltare; îndeamnă UE și statele membre să se angajeze să majoreze semnificativ finanțarea adaptării la schimbările climatice pe care o oferă; recunoaște că trebuie să se avanseze în chestiunea pierderilor și daunelor, pentru care ar trebui să se mobilizeze resurse suplimentare din surse inovatoare de finanțare publică, în cadrul Mecanismului internațional de la Varșovia;

51. evidențiază rolul finanțării durabile și consideră că, pentru o decarbonizare reușită a economiei globale, este esențial ca principalele instituții financiare internaționale să adopte și să dezvolte rapid finanțarea verde; subliniază că este necesar să se pună în aplicare Planul de acțiune al UE pentru finanțarea durabilă și sprijină înființarea platformei internaționale de finanțare durabilă;

52. în plus, reliefează rolul jucat de sectorul privat, inclusiv de corporații și de piețele financiare, în îndeplinirea obiectivelor privind durabilitatea: salută eforturile de a introduce legi privind durabilitatea finanțării și îndeamnă Comisia să introducă transparența și răspunderea pentru întreprinderile în care s-a investit, în special când este vorba de subminarea durabilității și a drepturilor omului în țările în curs de dezvoltare;

53. salută acordul la care au ajuns 196 de guverne la COP14 la Convenția Organizației Națiunilor Unite privind diversitatea biologică, acela de a majora investițiile în natură și oameni în perspectiva anului 2020 și ulterior; subliniază că creșterea economică poate facilita dezvoltarea durabilă doar dacă nu este asociată cu degradarea biodiversității și a capacității naturii de a ajuta omenirea;

54. subliniază că bugetul UE ar trebui să fie în acord cu angajamentele sale internaționale privind dezvoltarea durabilă și cu obiectivele sale climatice și energetice pe termen mediu și lung și să nu pună bețe-n roate acestor obiective sau să le împiedice realizarea; invită, prin urmare Comisia să garanteze că investițiile UE respectă clima și biodiversitatea și să prezinte, după caz, norme armonizate și obligatorii; invită Comisia să se asigure că următorul CFM respectă întru totul Acordul de la Paris și că nicio cheltuială nu contravine dispozițiilor sale; subliniază că este important să fie realimentat Fondul verde pentru climă și încurajează statele membre să-și dubleze cel puțin contribuțiile la mobilizarea inițială a resurselor; consideră binevenită decizia luată de Consiliul de administrație al BEI de a pune capăt finanțării celor mai multe dintre proiectele de energie din domeniul combustibililor fosili de la sfârșitul anului 2021 și de a crește treptat ponderea finanțării pe care o dedică politicilor climatice și durabilității mediului, ajungând la 50 % din operațiuni începând cu 2025; consideră că acesta este un prim pas ambițios în direcția transformării BEI într-o bancă europeană care protejează clima; solicită statelor membre să aplice același principiu în cazul garanțiilor pentru creditele la export; solicită garanții publice specifice în favoarea investițiilor ecologice, precum și acordarea de etichete de finanțare verde și de avantaje fiscale fondurilor de investiții ecologice și emițătorilor de obligațiuni verzi; accentuează că este necesar să se finanțeze mai ambițios cercetarea și inovarea aplicabile la nivel industrial;

55. invită BEI să își revizuiască strategia privind clima în 2020 și să adopte planuri de acțiune concrete și ambițioase pentru a-și respecta angajamentul de a-și alinia toate activitățile de finanțare la Acordul de la Paris, și, de asemenea, să își alinieze urgent toate politicile și orientările privind împrumuturile la obiectivele Acordului de la Paris;

56. subliniază că este important să existe o tranziție echitabilă către o economie neutră din punct de vedere climatic și că este nevoie de o abordare anticipativă și participativă pentru a se asigura că cetățenii beneficiază de pe urma tranziției și pentru a sprijini regiunile și comunitățile cele mai vulnerabile; consideră că crearea unui fond pentru tranziția echitabilă este unul dintre instrumentele ce pot fi folosite la nivelul Uniunii pentru a garanta o tranziție favorabilă incluziunii și în cunoștință de cauză pentru populația și regiunile din Uniune cele mai afectate de decarbonizare, cum ar fi regiunile miniere în tranziție; recunoaște că doar fondurile de compensare nu sunt o garanție pentru o tranziție echitabilă și în miezul oricărei politici de tranziție ar trebui să stea o strategie europeană vastă pentru dezvoltarea și modernizarea regiunilor respective ale Uniunii și sprijin pentru cele aflate în prima linie a tranziției; consideră că tranziția climatică a Uniunii trebuie să fie durabilă din punct de vedere ecologic, economic și social; invită Uniunea și statele membre să instituie politici și finanțări adecvate în acest sens, condiționate de angajamente de decarbonizare a întregii economii pe termen scurt și lung clare, credibile și aplicabile din partea statelor membre în cauză, inclusiv prin integrarea în NECP lor finale a unor politici concrete de a elimina cărbunele, alți combustibili fosili și subvențiile pentru combustibilii fosili într-un termen care să fie în acord cu angajamentul UE de a menține încălzirea globală în conformitate cu obiectivele pe termen lung ale Acordului de la Paris și cu obiectivul privind atingerea neutralității climatice până în 2050;

57. consideră că democratizarea sistemului de energie este crucială pentru reușita tranziției către o energie durabilă; solicită, prin urmare, să se îmbunătățească drepturile și abilitățile cetățenilor, pentru ca aceștia să poată participa la producerea energiei sigure și curate;

58. subliniază că este important să se inițieze discuții cu țări din lumea întreagă care sunt în prezent dependente de exportul combustibililor fosili, pentru a stabili cum se poate pune în practică o strategie de securitate energetică și climatică comună într-un mod care să îmbunătățească perspectivele de viitor ale acestor regiuni;

59. consideră că energia nucleară poate juca un rol în îndeplinirea obiectivelor climatice deoarece nu emite gaze cu efect de seră și poate asigura, de asemenea, o parte semnificativă a producției de energie electrică în Europa; consideră, cu toate acestea, că, din cauza deșeurilor pe care le produce, această energie necesită o strategie pe termen mediu și lung care să țină seama de progresele tehnologice (laser, fuziune etc.) și care să vizeze îmbunătățirea sustenabilității întregului sector;

60. sprijină activitatea Coaliției miniștrilor de finanțe pentru acțiuni climatice și încurajează toate guvernele să adopte angajamentul coaliției de a alinia toate politicile și practicile care sunt de competența ministerelor de finanțe la obiectivele Acordului de la Paris și de a adopta sisteme eficace de stabilire a prețului carbonului, după cum prevăd „principiile de la Helsinki”;

61. reamintește părților că este necesar să se aloce suficiente resurse pentru a transpune angajamentele în acțiuni și a implementa măsurile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor Acordului de la Paris; sprijină tendința tot mai pronunțată de introducere a unui mecanism de ajustare a emisiilor de dioxid de carbon la frontierele Uniunii pentru importurile în UE în vederea creării unor condiții de concurență echitabile în comerțul internațional și a evitării relocării emisiilor de dioxid de carbon;

Rolul actorilor nestatali

62. salută mișcarea hotărâtă și tot mai amplă a tinerilor împotriva schimbărilor climatice, subliniază importanța angajării într-un dialog semnificativ cu tinerii și încurajarea participării lor la formularea politicilor de la toate nivelurile; salută mobilizarea în creștere la nivel mondial a unui număr tot mai mare de actori nestatali angajați în combaterea schimbărilor climatice; evidențiază rolul esențial al societății civile, al sectorului privat și al administrațiilor substatale în a influența și a direcționa opinia publică și acțiunea guvernelor, precum și în a face schimb de cunoștințe și bune practici privind conceperea și implementarea unor măsuri de atenuare și adaptare; invită UE, statele membre și toate părțile să încurajeze și să sprijine actorii nestatali, precum și să colaboreze cu aceștia, care devin din ce în ce mai mult lideri în lupta împotriva schimbărilor climatice; în plus, consideră că cetățenii ar trebui să fie implicați și că ar trebui ridicat gradul de conștientizare

63. insistă asupra rolului esențial al orașelor în implementarea obiectivelor Acordului de la Paris, având în vedere că, potrivit raportului de sinteză al ONU din 2018 privind ODD 11, intitulat „Monitorizarea progreselor către orașe și așezări omenești incluzive, sigure, reziliente și durabile”, acestea produc peste 70 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră, deșeuri și poluarea atmosferică; salută angajamentul de a atinge, până în 2050, neutralitatea climatică pe care și l-au asumat 102 orașe la summitul pentru acțiuni climatice al ONU; invită părțile să includă mai mult orașele în planurile lor de reducere a emisiilor;

Deschidere, caracter incluziv și transparență

64. subliniază că este nevoie de participarea efectivă a tuturor părților pentru a urmări obiectivul de a limita creșterea temperaturii medii globale la 1,5 °C, ceea ce, la rândul său, înseamnă că trebuie tratată problema intereselor pecuniare particulare sau aflate în conflict; își reiterează, în acest context, sprijinul pentru introducerea unei politici specifice privind conflictul de interese în cadrul CCONUSC; invită Comisia și statele membre să își asume un rol de prim-plan în acest proces, fără a compromite țintele și obiectivele CCONUSC și ale Acordului de la Paris;

65. subliniază că 80 % din persoanele strămutate din cauza schimbărilor climatice sunt femei și copii, care sunt, în general, mai afectați și mai împovărați de schimbările climatice decât bărbații; în schimb, nu participă în aceeași măsură ca bărbații la luarea deciziilor cruciale în domeniul politicilor climatice; afirmă, prin urmare, că capacitarea tuturor genurilor marginalizate, precum și participarea lor deplină și egală la forumuri internaționale, precum CCONUSC, faptul de a fi lideri în cadrul acestor forumuri și implicarea lor în acțiunile de combatere a schimbărilor climatice de la nivel național, regional și local sunt vitale pentru succesul și eficacitatea unor astfel de acțiuni; consideră că UE și statele membre ar trebui să sprijine pe deplin implementarea Planului de acțiune privind egalitatea de gen al CCONUSC, în special prin integrarea perspectivei de gen în politicile privind clima și dezvoltarea ale UE, și să promoveze participarea femeilor indigene și a apărătorilor drepturilor femeilor la procesul CCONUSC;

66. observă că consecințele schimbărilor climatice asupra supraviețuirii, alimentației, accesului la educație etc., printre altele, sunt deosebit de grave pentru sănătatea, protecția și dezvoltarea a copiilor și adolescenților; consideră că trebuie să se acționeze pentru a limita aceste efecte negative;

Efortul global al tuturor sectoarelor

67. încurajează Comisia să exploreze legăturile și alte forme de cooperare cu părțile interesate de pe piețele de carbon din țări și regiuni terțe și să încurajeze crearea unor piețe suplimentare ale carbonului și a unor alte mecanisme de stabilire a prețului carbonului, care vor îmbunătăți eficiența, vor permite economii de costuri și vor reduce riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon prin crearea unor condiții de concurență echitabile la nivel mondial; invită Comisia să introducă garanții pentru a se asigura că orice legătură cu EU ETS va continua să aducă contribuții suplimentare și permanente la eforturile de atenuare și nu va submina angajamentele interne asumate de Uniune privind emisiile de gaze cu efect de seră;

68. reamintește că toate sectoarele trebuie să contribuie la realizarea unei economii neutre din punct de vedere climatic și că decarbonizarea economiei UE nu ar trebui să conducă la relocarea emisiilor de carbon în țări terțe, ci ar trebui să devină un succes pentru economia și industria noastră, datorită investițiilor și instrumentelor adecvate, precum și oportunităților de dezvoltare a inovațiilor și a tehnologiilor revoluționare necesare; crede în succesul abordărilor bazate pe piață; consideră că măsurile de ajustare la frontieră a emisiilor de carbon trebuie să se bazeze pe un studiu de fezabilitate și trebuie să respecte normele OMC;

69. ia act de anunțul făcut de Președinta aleasă a Comisiei, Ursula von der Leyen, potrivit căreia ETS va fi extins la sectoarele care nu fac încă obiectul sistemului UE de comercializare a emisiilor; respinge includerea directă în schema EU ETS;

70. reliefează că sectorul transporturilor este singurul sector care a înregistrat o creștere a emisiilor față de 1990; subliniază că acest lucru nu este compatibil cu obiectivul de neutralitate climatică pe termen lung, care necesită reducerea mai mare și mai rapidă a emisiilor în toate sectoarele societății, inclusiv în sectorul aviației și în sectorul maritim; reamintește că sectorul transporturilor va trebui să fie complet decarbonizat până în 2050, cel târziu; observă că analiza Comisiei arată că obiectivele globale actuale și măsurile prevăzute de Organizația Maritimă Internațională (OMI) și de Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI), chiar dacă ar fi puse în aplicare integral, nu ar asigura o reducere suficientă a emisiilor, fiind necesare și alte măsuri semnificative, care să fie coerente cu obiectivul stabilit la nivelul întregii economii de a atinge un nivel zero al emisiilor nete de gaze cu efect de seră; consideră că, pentru a asigura coerența contribuțiilor stabilite la nivel național cu angajamentele la nivelul întregii economii impuse de Acordul de la Paris, părțile ar trebui să fie încurajate să includă emisiile provenite de la transportul maritim și aerian internațional și să convină și să pună în aplicare măsuri la nivel internațional, regional și național pentru a reduce emisiile generate de aceste sectoare;

71. reamintește că, până în 2020, se estimează că emisiile globale generate de aviația internațională vor fi cu aproximativ 70 % mai mari decât în 2005 și ar putea chiar să crească cu încă 300-700 % până în 2050; își exprimă îngrijorarea cu privire la nivelul de ambiție al Schemei de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA) a OACI, având în vedere lucrările în curs privind standardele și practicile recomandate pentru punerea în aplicare a schemei începând din 2019; subliniază că standardele actuale sunt nesatisfăcătoare și că o diluare suplimentară a schemei CORSIA este inacceptabilă; invită Comisia și statele membre să facă tot posibilul pentru a consolida dispozițiile CORSIA și să sprijine adoptarea unui obiectiv pe termen lung de reducere semnificativă a emisiilor specifice sectorului aviației, protejând totodată autonomia legislativă a UE în punerea în aplicare a directivei privind ETS; în plus, evidențiază că este necesar să se rezolve problema emisiilor de gaze cu efect de seră altele decât emisiile de dioxid de carbon generate de aviație în cadrul unor scheme ale UE sau al unor scheme internaționale;

72. ia act cu profundă îngrijorare de adoptarea Rezoluției A40-19 în cadrul celei de a 40-a Adunări a OACI, precum și de așa-numita clauză de exclusivitate a CORSIA; îndeamnă statele membre să formuleze o rezervă formală cu privire la această parte a rezoluției pentru a menține autonomia legislativă a Uniunii în privința măsurilor menite să reducă emisiile de GES din sectorul aviației;

73. reamintește obligația legală a Comisiei de a prezenta un raport Parlamentului European și Consiliului, în termen de 12 luni de la adoptarea de către OACI a instrumentelor relevante și înainte ca CORSIA să devină operațională, în care să examineze, printre altele, nivelul de ambiție și integritatea generală de mediu a CORSIA, inclusiv nivelul său de ambiție general în ceea ce privește obiectivele Acordului de la Paris; subliniază că, în calitate de colegiuitori, Parlamentul European și Consiliul sunt singurele instituții care pot decide cu privire la orice modificare viitoare a Directivei ETS; subliniază că orice modificare a Directivei ETS ar trebui realizată doar dacă este coerentă cu angajamentul UE de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii, care nu prevede utilizarea creditelor de compensare după 2020;

74. apreciază faptul că abordarea coordonată la nivelul UE a prețurilor în domeniul aviației se bucură de tot mai multă susținere și în această ordine de idei invită Comisia să prezinte cât mai curând posibil o revizuire ambițioasă a Directivei privind impozitarea energiei, cuprinzând eliminarea scutirilor fiscale aplicate în prezent la kerosen și carburanții maritimi;

75. reamintește că se preconizează creșterea emisiilor de CO_2 generate de transportul maritim cu un procent cuprins între 50 % și 250 % până în 2050; salută acordul referitor la strategia inițială a OMI privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră provenite de la nave, ca prim pas în vederea contribuirii la realizarea obiectivului privind temperatura din Acordul de la Paris; îndeamnă OMI să facă progrese rapide în ceea ce privește adoptarea de măsuri pe termen scurt și mediu pentru atingerea obiectivelor strategiei; subliniază că este important și urgent să se pună în aplicare măsuri pe termen scurt și mediu înainte de 2023; invită UE, Comisia și statele membre să facă tot posibilul pentru a sprijini desemnarea rapidă a Mării Mediterane ca zonă de control combinat al emisiilor de SOx și NOx, ca un pas esențial către reducerea emisiilor generate de transportul maritim în Europa; subliniază că trebuie examinate imediat măsuri și acțiuni suplimentare, inclusiv instrumente de stabilire a prețului carbonului, pentru a rezolva problema emisiilor maritime în conformitate cu strategia sectorială de reducere a emisiilor; opinează, așadar, că UE și statele membre ar trebui să monitorizeze îndeaproape impactul și punerea în aplicare a strategiei inițiale a OMI; salută propunerea de regulament al UE care urmărește să se țină seama în mod corespunzător de sistemul de colectare a datelor la nivel mondial privind consumul de combustibil al navelor (MRV) și

de sistemul de colectare a datelor la nivel mondial al OMI privind consumul de combustibil al navelor; reamintește că MRV este un prim pas care ar trebui, în ultimă instanță, să permită UE să adopte obiective obligatorii de reducere a emisiilor; îndeamnă Comisia să propună, cât mai curând posibil, în cadrul strategiei sale de decarbonizare pentru anul 2050, acțiuni suplimentare ale UE, cum ar fi includerea sectorului maritim în sistemul de comercializare a certificatelor de emisii și introducerea unui standard de eficiență a navelor și a unei etichete a navelor și să propună o strategie de cooperare cu alte părți care doresc să acționeze cât mai timpuriu posibil pentru a reduce emisiile maritime, în conformitate cu obiectivul privind temperatura prevăzut de Acordul de la Paris;

76. subliniază că există deja soluții simple de reducere a emisiilor, cum ar fi reducerea limitelor de viteză sau stabilirea unor zone de control al emisiilor, prevăzute în temeiul Convenției internaționale MARPOL; consideră că strategia de decarbonizare și Pactul ecologic european ar trebui să stimuleze investițiile, cercetarea ambițioasă orientată către navele cu emisii zero și navele ecologice cu componente ecologice, o mai bună gospodărire a deșeurilor și a apei, precum și îmbunătățirea infrastructurii necesare pentru o creștere semnificativă a pieței înainte de 2030, cum ar fi electrificarea porturilor;

77. îndeamnă la o creștere a fondurilor alocate cercetării și introducerea pe piață a combustibililor alternativi;

78. reamintește că 23 % din emisiile globale de gaze cu efect de seră provin din agricultură; subliniază că, pentru a asigura o alimentație suficientă pentru o populație mondială în creștere, trebuie să investim în tehnici agricole și în metode de producție inteligente, cum ar fi captarea metanului din dejecțiile animaliere, utilizarea mai eficientă a îngrășămintelor, utilizarea biomasei în cicluri și o mai mare eficiență în metodele de producție a cărnii și a produselor lactate;

79. reamintește că, deși produce aproximativ 10 % din emisiile de gaze cu efect de seră ale UE, agricultura are potențialul de a ajuta Uniunea să își reducă emisiile prin buna gospodărire a solului, agrosilvicultură, protejarea biodiversității și alte tehnici de gospodărire a terenurilor; recunoaște că agricultura are un potențial de reducere anuală a emisiilor de aproximativ 3,9 gigatone de echivalent CO_2 până în 2050, ceea ce reprezintă aproximativ 8 % din emisiile mondiale actuale de gaze cu efect de seră;

80. observă că aproximativ 60 % din metanul din lume este emis de surse precum agricultura, depozitele de deșeuri și instalațiile de tratare a apelor reziduale, precum și de producția și transportul combustibililor fosili prin conducte; reamintește că metanul este un gaz cu un potențial de încălzire globală pe 100 de ani și cu un efect de seră de 28 de ori mai puternic decât cel al CO_2; îi reamintește Comisiei că are obligația juridică de a analiza cât mai curând posibil, în cadrul unui plan strategic al Uniunii privind metanul, opțiuni de politică care să diminueze rapid emisiile de metan; invită Comisia să prezinte Parlamentului și Consiliului propuneri legislative adecvate în acest sens în prima jumătate a mandatului său;

81. recunoaște rolul pozitiv și semnificativ pe care sectorul agricol îl poate juca în combaterea schimbărilor climatice și subliniază importanța reformării PAC, care îi poate ajuta pe fermieri să dezvolte și să pună în aplicare practici agricole inteligente în raport cu clima, cum ar fi sechestrarea carbonului și reciclarea emisiilor de carbon;

82. subliniază rolul important al absorbanților naturali pentru a obține neutralitatea emisiilor de GES în UE; invită Comisia să elaboreze o strategie detaliată pentru UE pentru dezvoltarea durabilă a absorbanților naturali, în conformitate cu obiectivul de neutralitate a emisiilor de GES stabilit pentru 2050; încurajează statele membre să includă întru totul acest aspect în strategiile lor pe termen lung, după cum se prevede la articolul 15 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul privind guvernanța;

83. recunoaște rolul atribuit captării și stocării dioxidului de carbon în majoritatea scenariilor de creștere cu 1,5 °C din raportul special al IPCC privind încălzirea globală de 1,5 °C și din comunicarea „O planetă curată pentru toți” a Comisiei;

84. sprijină luarea unor măsuri mai ample pentru a realiza obiectivele stabilite de statele membre în cadrul Planului strategic european privind tehnologiile energetice pentru a implementa tehnologia de captare și stocare a carbonului (CSC) la scară comercială în sectorul energetic și industrial european și a dezvolta un cadru normativ solid care să ajute la eliminarea directă a emisiilor de CO_2 din atmosferă pentru stocarea în condiții de siguranță până în 2022;

85. regretă profund faptul că subvențiile pentru combustibilii fosili se măresc tot mai mult, ridicându-se la aproximativ 55 de miliarde EUR pe an în UE; face un apel urgent la toate statele membre să înglobeze politici, termene și măsuri concrete în planurile lor naționale privind energia și clima (NECP) pentru a elimina treptat toate subvențiile directe și indirecte pentru combustibilii fosili până în 2020 pentru a îndeplini angajamentele internaționale ale UE și a elibera resurse care ar putea fi folosite pentru a edifica o societate neutră din punct de vedere climatic; invită toate celelalte părți să ia măsuri similare;

86. salută intrarea în vigoare a Amendamentului de la Kigali la Protocolul de la Montreal; consideră că ar trebui să se dea un nou impuls Uniunii ca să revizuiască rapid Regulamentul privind gazele fluorurate, pentru a remedia deficiențele cunoscute care stau în calea ambițiilor climatice ale Uniunii, cum ar fi comerțul ilegal cu hidrofluorocarburi (HFC) și măsurile insuficiente împotriva utilizării hexafluorurilor de sulf (SF_6);

Industria și competitivitatea

87. crede că prosperitatea economică, competitivitatea industrială, dezvoltarea durabilă și politica în domeniul climei ar trebui să se susțină reciproc; consideră că UE ar trebui să fie în avangarda tranziției către o economie cu emisii nete zero de GES până în 2050, asigurând, astfel, un avantaj competitiv pentru industriile UE;

88. subliniază că este de importanță crucială să se îndeplinească obiectivele Acordului de la Paris, păstrând, în același timp, locurile de muncă și o bază industrială în Europa pentru a le oferi oamenilor din acest sector o perspectivă pozitivă și a arăta lumii că industria și neutralitatea climatică nu sunt incompatibile; îi felicită călduros pe numeroșii actori din sectorul industrial din UE care s-au angajat și s-au străduit să devină neutri din punctul de vedere al efectului asupra climei și încurajează sectoarele sau întreprinderile care ezită încă să urmeze numeroasele exemple bune;

89. apreciază, de asemenea, eforturile și progresele făcute până acum de cetățenii, întreprinderile și industriile din UE pentru a îndeplini obligațiile Acordului de la Paris în concordanță cu Manualul de la Katowice; constată totuși că aceste eforturi sunt insuficiente dacă vrem să obținem o economie cu emisii nete zero de GES până în 2050; de aceea, încurajează statele membre și regiunile și orașele lor, precum și întreprinderile și industriile, să stabilească obiecte ambițioase și să se străduiască activ să le îndeplinească prin intermediul Pactului ecologic european pentru a combate schimbările climatice și a profita la maximum de oportunitățile oferite de Acordul de la Paris;

90. relevă că un cadru juridic stabil și fiabil și semnalele politice clare atât la nivelul UE, cât și la nivel mondial facilitează și impulsionează investițiile legate de combaterea schimbărilor climatice, putând contribui la prevenirea reținerii carbonului; în acest sens subliniază cât este de important să se pună în aplicare în mod corespunzător și fără întârzieri pachetul legislativ „Energie curată pentru toți europenii” și cere să se elaboreze o strategie industrială pe termen lung și o legislație în domeniul climei la nivelul UE, în concordanță cu angajamentele asumate de UE în virtutea Acordului de la Paris, pentru a asigura dezvoltarea pe termen scurt și lung a industriei din UE, mai ales prin sprijinirea IMM-urilor, crearea de locuri de muncă de calitate și crearea de condiții propice tranziției ecologice, având grijă totodată ca industria UE să rămână competitivă pe plan internațional, UE să ajungă la emisii nete zero de GES până în 2050 și nimeni să nu fie lăsat în urmă;

91. consideră îmbucurător că mai multe țări în care își desfășoară activitatea unii actori majori ai industriilor energointensive din UE au introdus comercializarea de carbon sau alte mecanisme de stabilire a tarifelor; încurajează alte țări să le urmeze exemplul; cere să se extindă aceste mecanisme la toate industriile energofage;

92. arată cât este de important să mărească numărul locurilor de muncă de calitate și al muncitorilor înalt calificați în industria Uniunii pentru a da avânt inovației și a face tranziția către procese de producție sustenabile; subliniază că trebuie ajutate regiunile cu un consum mare de cărbune și carbon, cu o proporție însemnată de lucrători în sectoare dependente de carbon, investind în ele și elaborând programe de recalificare și perfecționare profesională pentru a atrage întreprinderi noi și inovatoare cu scopul de a edifica o economie regională sustenabilă și având grijă ca nimeni să fie lăsat în drum;

93. scoate în primplan faptul că nu toate regiunile pornesc de pe picior de egalitate în lupta împotriva schimbărilor climatice, că nu toate regiunile dispun de aceleași instrumente și că consecințele diferă în consecință; subliniază că este esențial ca tranziția să țină cont de particularitățile celor mai vulnerabile regiuni, populații și sectoare;

Joi, 28 noiembrie 2019

Politica energetică

94. subliniază rolul central pe care îl are energia în tranziția către o economie cu zero emisii nete de GES;

95. subliniază că în cursul tranziției către o energie durabilă, problema sărăciei energetice trebuie abordată dându-le mai multe drepturi consumatorilor de energie și informându-i mai bine, îmbunătățind măsurile de eficiență energetică a clădirilor, în special pentru gospodăriile cu venituri scăzute, precum și prin politici sociale;

96. subliniază că eficiența energetică și energiile regenerabile joacă un rol important pentru reducerea emisiilor de GES, securitatea energetică și ușurarea poverii sărăciei energetice;

97. subliniază că toate sectoarele trebuie să conlucreze bine pentru a decarboniza economia UE și a atinge un nivel zero al emisiilor de GES; relevă că țările trebuie să dea dovadă de flexibilitate în procesul de decarbonizare a economiilor pentru a le fi mai ușor să atenueze costurile sociale asociate cu tranziția și a câștiga sprijinul și acceptarea populației;

98. consideră că o și mai mare integrare a pieței energetice europene va juca un rol esențial, îndeosebi pentru a construi o economie cu emisii zero de GES;

99. reamintește că punerea eficienței energetice pe lista priorităților, mai ales prin aplicarea principiului eficiență energetică mai întâi de toate, și poziția de lider mondial în domeniul energiei din surse regenerabile sunt două dintre principalele obiective ale uniunii energetice a UE; evidențiază că ținta UE pentru 2030 la energie regenerabilă a fost fixată la minimum 32 %, iar ținta la eficiență energetică la minimum 32,5 %; subliniază că aceste ținte, deși duc la reduceri mai mari de GES decât s-a prevăzut inițial, sunt departe de reducerea de 50-55 % propusă de noua președintă aleasă a Comisiei sau de obiectivul de a limita încălzirea globală la 1,5 °C; cere Comisiei și Consiliului să determine de ce eforturi suplimentare este nevoie pentru a impulsiona energia regenerabilă și eficiența energetică în acord cu obiectivul de reducere a emisiilor de GES; cere să se promoveze la nivel mondial măsurile de creștere a eficienței energetice și să se instaleze la timp infrastructura pentru energie regenerabilă;

100. se bucură că a crescut ponderea energiei regenerabile furnizate pe plan mondial, mai ales în sectorul producției de energie electrică; este preocupat de ritmul lent cu care se introduce energia regenerabilă pentru încălzire, răcire și transport, mai ales în sectoarele aviatic și maritim; este extrem de îngrijorat de încetinirea (din 2014) a ritmului general de extindere a cotei de piață a energiei regenerabile în UE, fapt ce pune în pericol atingerea țintelor Uniunii pentru energie și climă; atrage atenția că pentru a atinge obiectivele de sustenabilitate pe termen lung toate sectoarele trebuie să își mărească consumul de energie regenerabilă;

Cercetarea, inovarea, tehnologiile digitale și politica spațială

101. recunoaște rolul crucial al științei și al inovațiilor științifice dacă dorim să combatem cu succes schimbările climatice și să îndeplinim obiectivele strategice ale Acordului de la Paris și ale oricărui program climatic mai ambițios; subliniază că UE trebuie să aibă un rol de lider atât în combaterea schimbărilor climatice, cât și în promovarea progresului tehnologic către o dezvoltare rezilientă la schimbările climatice;

102. evidențiază că pentru a combate schimbările climatice este important să se continue și să se amplifice cercetarea și inovarea în domenii precum atenuarea schimbărilor climatice, strategiile de adaptare, eficiența resurselor, tehnologiile cu emisii reduse și fără emisii de carbon, utilizarea sustenabilă a materiilor prime secundare („economia circulară") și colectarea de date privind schimbările climatice; subliniază necesitatea de a acorda prioritate finanțării proiectelor sustenabile în domeniul energetic, în cadrul noului program Orizont Europa, având în vedere angajamentele uniunii energetice și cele luate în cadrul Acordului de la Paris;

103. reamintește că cercetarea, inovarea și competitivitatea reprezintă unul dintre cei cinci piloni ai strategiei UE pentru uniunea energetică; reamintește, așadar, rolul fundamental pe care îl joacă cercetătorii în combaterea încălzirii climatice și subliniază în acest sens importanța unei cooperări științifice strânse între partenerii internaționali;

104. subliniază rolul fundamental al tehnologiilor digitale în susținerea tranziției energetice și industriale, mai ales în creșterea eficienței energetice și a economiei de energie și în reducerea emisiilor; subliniază beneficiile pentru climă pe care le poate aduce digitalizarea industriei europene prin utilizarea mai eficientă a resurselor, inclusiv prin reciclare și reducerea intensității utilizării materialelor; evidențiază beneficiile pentru climă pe care le-ar putea aduce digitalizarea completă a rețelelor de transmisie și distribuție și a centrelor de tranzacționare a energiei, precum și programele de adaptare la cerere gestionate prin aplicații software;

105. recunoaște că noul program spațial al UE joacă un rol important în sprijinirea luptei UE împotriva schimbărilor climatice și a efectelor sale; reamintește rolul crucial pe care îl au serviciile de colectare de date și informații oferite de Copernicus, sistemul european de observare a Pământului, în monitorizarea Pământului; arată că Copernicus are o contribuție importantă la facilitarea coordonării internaționale a sistemelor de observare și a schimburilor de date aferente;

Schimbările climatice și dezvoltarea

106. reamintește că potrivit raportului Raportorului special al ONU pentru sărăcie extremă și drepturile omului din 25 iunie 2019 schimbările climatice și sărăcie, „schimbările climatice riscă să distrugă ultimii 50 de ani de progrese în dezvoltare, sănătate și reducere a sărăciei”, estimându-se că țările în curs de dezvoltare vor suporta 75-80 % din costurile schimbărilor climatice”;

107. subliniază că țările în curs de dezvoltare sunt cel mai vulnerabile și mai expuse în fața schimbărilor climatice și cel mai puțin înarmate să reziste la consecințele lor devastatoare, precum crizele alimentare și lipsa apei potabile, distrugerile fizice provocate de calamități naturale, strămutarea populației și agravarea conflictelor pentru resursele limitate; reamintește că schimbările climatice au consecințe dramatice asupra dezvoltării economice pe termen lung a țărilor în curs de dezvoltare, impactul fiind deosebit de puternic în țările cel mai puțin dezvoltate;

108. scoate în evidență exemplul cicloanelor tropicale Idai și Keneth, ultimul fiind cel mai puternic ciclon care a lovit vreodată continentul african, provocând distrugeri cumplite în Insulele Comore, Malawi, Mozambic și Zimbabwe în prima jumătate a lui 2019, provocând numeroase morți și lăsând peste două milioane de oameni în situația de a avea nevoie de ajutor umanitar de urgență, costul său, acoperit în mare parte de UE, fiind estimat la 400 de milioane USD, iar costul reconstrucției la 3 miliarde USD;

109. scoate în evidență faptul că în țările în curs de dezvoltare rezistența infrastructurii se va dovedi crucială pentru adaptarea la schimbările climatice; de aceea, insistă că trebuie încurajate investițiile în infrastructuri rezistente în țările în curs de dezvoltare pentru a le ajuta să facă față violenței tot mai mari a dezastrelor naturale;

110. își reafirmă poziția că cel puțin 45 % din fondurile din Instrumentul pentru politica de vecinătate și cooperarea pentru dezvoltare (NDICI) propuse pentru perioada 2021-2027 ar trebui să sprijine obiective de climă și mediu;

111. cere insistent o abordare comună față de aplicarea Acordului de la Paris și a Agendei pentru dezvoltare durabilă 2030 atât în politicile interne, cât și în politicile externe și respectând în cel mai înalt grad principiul coerenței politicilor pentru dezvoltare, având în vedere în special dezvoltarea, comerțul, agricultura, energia și clima;

112. scoate în evidență interdependența dintre climă, economie și societate; subliniază îndeosebi efectele directe ale schimbărilor climatice asupra comunităților indigene și amenințarea existențială cu care se confruntă multe dintre ele, inclusiv comunitățile izolate; subliniază că potrivit IPCC cunoștințele indigene și tradiționale sunt o resursă majoră pentru a preveni schimbările climatice, nu în ultimul rând pentru că 80 % din biodiversitatea rămasă se găsește în teritorii ale popoarelor indigene; este mâhnit de asasinarea recentă a liderului indigen Emrya Wajãpi din nordul Braziliei și susține declarația făcută de Înaltul Comisar al ONU pentru drepturile omului la 29 iulie 2019 prin care avertizează „guvernul Braziliei să pună capăt invadării teritoriilor popoarelor indigene, lăsându-le să își exercite pașnic drepturile colective pe propriile teritorii” în conformitate cu Convenția 169 a OIM;

Joi, 28 noiembrie 2019

113. le cere țărilor dezvoltate, inclusiv statelor membre ale UE, să își intensifice sprijinul pentru transferul de cunoștințe, construirea capacităților și transferul de tehnologie către țările în curs de dezvoltare, onorându-și astfel obligațiile care decurg din articolele 9-11 din Acordul de la Paris și articolele 49, 116 și 120 din Programul de acțiune de la Addis Ababa pentru finanțarea pentru dezvoltare, precum și angajamente legate de ODD 17, inclusiv țintele 17.6-17.8; în acest scop, remarcă că majorarea investițiilor Uniunii în proiecte științifice promițătoare poate avea un impact pozitiv; îi mai cere totodată Uniunii să încurajeze adoptarea unei declarații comparabile cu Declarația de la Doha din 2001 privind Acordul TRIPS și sănătatea publică, pentru a promova transferul legal de tehnologie nedăunătoare mediului către țările în curs de dezvoltare;

114. relevă importanța crucială a investițiilor private și creșterii economice pentru tranziția la infrastructuri și metode de producție care să nu afecteze clima; subliniază că trebuie mărită la maximum contribuția unor asemenea investiții la acțiunile de combatere a schimbărilor climatice și la îndeplinirea ODD, inclusiv prin stimulente și promovarea parteneriatelor public-privat; consideră că Planul de investiții externe este un instrument esențial în această privință; mai evidențiază, de asemenea, că este nevoie de dezvoltare și creștere economică incluzivă și durabilă pentru a le permite țărilor în curs de dezvoltare să ia parte la tranziția climatică, printre altele prin strategii de inovare și progres tehnologic; este convins că UE ar trebui de grabă să promoveze finanțarea privată responsabilă și sustenabilă, ținând seama mai ales de obligațiile în materie de drepturi ale omului și de contribuțiile la economiile interne ale țărilor în curs de dezvoltare; dar avertizează că nu trebuie să ne bazăm prea mult pe eforturile voluntare ale sectorului privat;

115. ia notă de interesul tot mai mare pentru elaborarea de standarde pentru investiții sustenabile și fără impact asupra climei și își reafirmă temerea că proliferarea inițiativelor sectorului privat îngreunează compararea și verificarea; apreciază, în acest sens, inițiativele luate de Comisie și de comunitatea internațională pentru a sprijini investițiile în acțiuni în domeniul climei și dialogul politic pe această temă în țările în curs de dezvoltare, precum Alianța Mondială contra schimbărilor climatice + (GCCA+) și GCF; în această privință, încurajează Comisia și statele membre să militeze mai mult în forurile internaționale pentru a promova eficiența și echitatea în investițiile care combat schimbările climatice;

Diplomația în domeniul climei

116. sprijină cu fermitate continuarea și consolidarea politicii Uniunii de sensibilizare și diplomație în domeniul climei, aceasta fiind esențială pentru stimularea acțiunilor de combatere a schimbărilor climatice în țările partenere și în rândul opiniei publice la nivel mondial; consideră totuși că eforturile depuse au fost în mod cert inadecvate, și că resursele umane alocate de Comisie și de Serviciul European de Acțiune Externă nu sunt nici pe departe suficiente; prin urmare, propune o creștere semnificativă a resurselor umane în acest domeniu; încurajează Comisia și statele membre să abordeze diplomația UE în domeniul climei într-un mod holistic, creând conexiuni între schimbările climatice și dezvoltarea durabilă, agricultură, soluționarea conflictelor, migrație și preocupările umanitare pentru a facilita tranziția globală către emisii nete egale cu zero, reziliență la schimbările climatice, dezvoltare durabilă și securitate alimentară și a aprovizionării cu apă;

117. subliniază implicațiile tot mai grave ale schimbărilor climatice pentru securitatea internațională și pentru stabilitatea regională, implicații care decurg din degradarea mediului, pierderea mijloacelor de trai, strămutările provocate de schimbările climatice și formele asociate de tensiuni unde schimbările climatice pot fi adesea considerate un factor de multiplicare a amenințărilor; îndeamnă, prin urmare, UE și statele membre să colaboreze cu partenerii din întreaga lume pentru a înțelege, integra, anticipa și gestiona mai bine efectele destabilizatoare ale schimbărilor climatice; îndeamnă la introducerea unui program de alertă rapidă pentru potențialele puncte critice majore care pot submina structurile și sistemele ecologice sustenabile în regiuni mai mari sau la nivel continental;

118. salută angajamentul de a reduce emisiile de GES și acțiunile concrete întreprinse în multe părți ale lumii, de exemplu, angajamentele foarte ambițioase ale multor țări în curs de dezvoltare și state insulare mici; regretă, cu toate acestea, faptul că în multe economii majore nivelul ambiției e scăzut și nu se ia în discuție creșterea contribuțiilor stabilite la nivel național; reamintește că UE produce 9 % din emisiile mondiale de GES dar reprezintă doar 6,7 % din populația lumii, ceea ce înseamnă că este crucial ca UE să dea dovadă de mai multă ambiție, având în vedere mai ales răspunderea sa istorică pentru schimbările climatice și nevoia de a da un bun exemplu pentru restul lumii; avertizează că va fi imposibil să se realizeze obiectivele Acordului de la Paris și să se evite punctele de basculare în cazul în care alte economii majore nu vor face alegeri mai ambițioase;

119. solicită Comisiei să analizeze imediat posibilitatea de a lua măsuri suplimentare pentru a încuraja alte economii importante să își majoreze contribuțiile stabilite la nivel național, să ia măsuri concrete și să aibă în vedere abordări inovatoare;

120. invită Comisia și statele membre să recurgă la toate instrumentele disponibile (de exemplu, negocierile internaționale, acordurile comerciale și regionale, parteneriatele internaționale) pentru a promova și stimula cooperarea în tranziția globală către emisii nete egale cu zero, reziliența la schimbările climatice, dezvoltarea durabilă și securitatea alimentare și a accesului la apă potabilă;

121. subliniază că obiectivele climatice trebuie integrate în toate politicile UE, inclusiv în politica comercială; invită Comisia să se asigure că toate noile acorduri comerciale și de investiții semnate de UE sunt pe deplin compatibile cu Acordul de la Paris și ODD și că dispozițiile privind mediul și clima sunt obligatorii din punct de vedere juridic și aplicabile; solicită Comisiei să realizeze și să publice o evaluare cuprinzătoare a coerenței acordurilor existente și viitoare cu Acordul de la Paris; invită Comisia să se asigure că orice acord comercial conține dispoziții obligatorii privind respectarea Acordului de la Paris și în special dispoziții privind gospodărirea și conservarea sustenabilă a pădurilor; invită Comisia să acorde o atenție deosebită ciclului de viață al mărfurilor comercializate de la proiectare la consum, să protejeze resursele naturale și să țină seama de efectele cumulate, inclusiv asupra transportului;

122. invită Comisia și Consiliul să includă Acordul de la Paris în acordurile comerciale pentru a stimula partenerii comerciali să atingă obiectivele stabilite în Acordul de la Paris; invită, de asemenea, Comisia și Consiliul să revizuiască acordurile comerciale pentru a integra obligații climatice ambițioase în aceste acorduri bilaterale, îmboldind astfel partenerii să adopte strategii climatice în conformitate cu Acordul de la Paris;

123. salută călduros anunțul Rusiei că va pune în aplicare Acordul de la Paris;

124. recunoaște importanța critică a parteneriatului UE-SUA pentru realizarea obiectivelor strategice ale Acordului de la Paris și a oricărei strategii mai ambițioase; își exprimă din nou regretul față de anunțul făcut de Președintele SUA, Donald Trump, privind intenția sa de a retrage Statele Unite din Acordul de la Paris; felicită călduros toate acele state, orașe, universități și alți actori nestatali de primă mână din SUA care continuă să se mobilizeze, în cadrul campaniei „we are still in" („suntem în continuare implicați"), în acțiuni împotriva schimbărilor climatice; își exprimă speranța că SUA se vor alătura din nou luptei împotriva schimbărilor climatice și că, în parteneriat cu UE, vor fi în prima linie a negocierilor pentru acorduri mondiale privind comerțul, industria și energia, în conformitate cu Acordul de la Paris;

125. regretă profund reacția puțin convingătoare a președintelui brazilian, Jair Bolsonaro, și a Guvernului Braziliei față de multitudinea și amploarea fără precedent a incendiilor forestiere din zona braziliană a Amazonului; este de părere că UE și statele sale membre ar trebui să facă tot posibilul, prin cooperare și asistență internațională, pentru a combate devastarea mediului în Amazonia și alte zone-cheie ale ecosistemului mondial și să ia în considerare posibilitatea de a recurge la propria politică comercială;

Rolul Parlamentului European

126. consideră, având în vedere că trebuie să își dea aprobarea pentru acordurile internaționale și joacă un rol central în punerea în aplicare internă a Acordului de la Paris în calitate de colegiuitor, că Parlamentul trebuie să facă parte integrantă din delegația UE; se așteaptă, prin urmare, să i se permită participarea la reuniunile de coordonare ale UE de la COP25 de la Madrid și să i se garanteze accesul la toate documentele pregătitoare din momentul începerii negocierilor;

o

o o

127. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și secretariatului CCONUSC, cu rugămintea de a fi adusă la cunoștința tuturor părților la convenția respectivă care nu sunt membre ale UE.